

Abstrakt:

Tato práce si klade za cíl ukázat, jak se v prózách Viktora Fischla realizuje kolektivní, respektive kulturní paměť ve vztahu k holocaustu, jakým způsobem se traumatizující zkušenost stává předmětem „práce vzpomínání“ hrdinů Fischlových knih, jak se s touto zkušeností vyrovnávají. Teoretickým východiskem práce jsou především úvahy a studie Aleidy a Jana Assmannových a stále podnětná a důležitá kniha Maurice Halbwachse Kolektivní paměť. Těžiště práce spočívá v její interpretační části, v níž se autorka pokouší explikovat a ověřovat koncepce kulturní paměti na literárních textech. Důraz je položen na poválečné prózy Viktora Fischla, které holocaust reflektují právě z perspektivy autorova časového, prostorového a také osobně zkušenostního odstup. Právě tento odstup však vytváří specifickou formu vzpomínání a jeho naraci. V závěru pak autorka předkládané bakalářské práce své poznatky shrnuje a zobecňuje.